

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De dialectica - Cod. Ettenheim-Münster 363

[S.l.], [17. Jahrh.]

[Text]

[urn:nbn:de:bsz:31-133483](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-133483)

De definitio

formalis definitio non demonstrat sed demonstrat
expressa sunt etiam quae definitives, mixtae, mixtae & formae
males, inquam sunt feminas, non indigent demonstratio
non possunt etiam, inquam materialis aut possunt. (omnium
eius loco materialis, forma loco differentia ponitur,

De divisione

Quae est generis in species per differentias deductio
aliis sub diachora. et quae ad quatuor, sed
quid ad substantiam referatur,

Differentia

Differentia non re, non imaginatio separari a sub-
iecto potest, ut ratio in hoc nihil sit pars fieri in
quodam, et prima forma huius.

Differunt quae dicuntur a propriabilibus.

Ita quod in definitio non exprimitur propriabilis
sed tamen subintelligitur, praedicata vero expressa
ponuntur, ut videtur in habitibus.

Sunt substantia, qualitates, quantitates, & dicitur abstracta
 quae ex se ut sola posita, intelligi aliq^d potest, contra
 hanc, sunt in re relata, quae nisi sunt dicitur hanc
 intelligi

Discretio inter Artem
 & Methodum

Artes cognitionis & confessionis proprias, et ad exitum
 vite vultu copiosa & creta, sed in hac copia
 & inartibus infinitis, via certa & brevis
 & q^dsi cupiditas non ingredi oportet, q^d si simplex
 & aperta, & directa, hanc vixi Methodo & dida-
 scaliu, q^d ad ducendu quasi instrumentu quiddam

De dialektice
 vocabulo

Logica est communis vocabulu. Dialectica artium &
 scientiarum dialektice est effertur, demonstrativa,
 orationis artificiosae & subtilis

Quae est Ars?

omnia docenda, per se probata

probat^r q^d Ars sit

Ars est q^{uod} exercit^{is} principis certas regulas
efficit Sed talis est dialectica, quod ars so^lo^{rum} C^{on}
C^{on}tra,

O^mn^{es} artes versat^{ur} in certo aliq^uo genere
Sed dialectica id n^{on} facit, ergo n^{on} est ars
Minor probatur, n^{am} dialectica versat^{ur} in un^o
genere, q^{uod} est tradit^{io}, facultat^{is} q^{uod} certa Method^{us} est
tractat^{ur} reliquas artes. Materia omⁿis un^o
o^mn^{is} q^{uod} dicit^{ur},

— n^{on} est fine dialecti^c

Quia etiam in certa materia versat^{ur}
quia de o^mn^{ib}us eorum certis materiis
disputat.

differt a p^{ri}ncipia philosophia

quia verissimilimo subiecta in dialectica
in Metaphisica veritas est subiecta est

Causa efficiens dialecticis

Potissimum ipsa natura. Ant^{equam} Aristote^{lem}
xpit^{um}, videtur dialectica quae servit q^{uod}
Attribuere, tandem Aristoteles in Act^u redigit
bet tria officia quib^{us} dicit^{ur} dicit^{ur}

officia dicitur quodam in se habita vocantur
Quidam non est ars, a materia officio et fine probatur
intuitu

A fine

fines debet esse certus artium, sed in dialectica non est certus
ergo non est ars, probatur nam finis illius est se verum
simplicitate, sed qui ea verum non sunt ab ipso illud si
non, ergo adhuc non est ars

Responsum

Quod duplex sit vis finis propinquus quo semper
assequitur, remotus autem non semper. Similiter in
medicina, Ab officio

Ars est eorum res, quae sciuntur, sed dialectica non est
eorum quae soluntur, ergo minima ars est
Absoluta veritas non in arte traditur, sed verisimilitudo
ergo in dialectica traditur, ut quod verum est eductum

A proprio et vi

Quia in scientia posita, non ad opinionem accedunt
partem, sed dialectica est opinata, ergo et sic est scire
non ad finem certum alligata est, probatur

Videat Maior

Scientia est certa, opinio incerta, ergo
non scientia sed opinio.

Responsio

Scientia duplici modo sumitur, assignando
pro demonstratione & opinio, & dubitatione
opinionaria est, aliquando vulgariter. Et tunc notitia
tantum sicut disputatio de his, qui in opinio
passim sum, sed necessario concluditur.

A contrario

Arts opy est non certiora quod efficit, sed diuersa
certiora ea quae efficit, ergo non est Ars.

Respondetur

Scientia quod sed non proprie, sed per accidens
falsa in absurda refutatur, sed si quae aliter
vult, ac certiora certiora gra, falsum pro po
mitur, quae non ex ipsa materia discutitur,
sed propter eum in quo disputatur.

Arts sunt pro diuersis
ergo non duo

scilicet, inuentionis & iudicationis, sed ille tres
epheoditur sub illis duabus, & non suis duabus

Cognitio est actio, cognitio veritatis est per se
arguitur, dialectice enim quod sit quasi modus
actus et cognitio.

Quod sit simplex duplex et duplex variabile sit
aliquando quod simpliciter variabile et propositio sit
ut subiecto predicato.

De predicabilibus

predicabilia sunt vocis communes que de pluribus nominibus predicantur
quorum sunt quinque

contra quatuor tantum

predicabile est quod de pluribus nominibus predicari potest, sed accidit
non nominato predicari, ergo accidit non est predicabile.

probat

Accidit admittit in sensum et remissionem, ut aliter
in passivo. Aliter in Nominis, ergo accidit non nominatur
responsu

Minor distinguitur, quod ad individua attinet,
diversimode predicatur, sed que ad idem abstracta,
sunt eadem ratio, sunt ergo per se distincta

obicitur à quibusdā. quatenus ad generā
et species, rediunt individualium, quod
quibusdā nō potest p̄dicari. Vnde autē
de vna autē dicitur. sed de pluribus, arguitur
ex autē autē ad p̄dicabilia ponitur,
ideo fit. q̄ nō vniuersalia intelligit
nisi p̄p̄ habuerit cognitionē singu-
larium,

Edolphy. lib 2. cap. 7

Cū quing qd res sit, nō definitio,
sed ex ordinis res sit p̄dicans,

In mundiis individualium

Cōtra nō ē. q̄a nullū individualium pot
definiri, sed mundiis definit, ergo nō individual.

Respon.

Definitur ut species remotissima potētia, sit
sol. Mercurij et solis species nō potētia
nō actū, defectu materię ē in materia, potētia
et plures mundi. Si deq solis et

proprissimè species infimè iudicij magis
genera. genus suat individuum in modis
quod aut genus definit. de pluribus specie diff.
rethly. de his q in modis d differat dicit
remotissime igit differetly dicuntur.

Contra No snt dicit
Summa genera.

Quia Supremum genus est. Responde
nomine qd e communitat. sed no natura
q duos omni requirit.

De Differentia

Qua no suscipit submissivum ut
statione. ut qda magis d minus
dicitur. sed accidit facit. proprium dicitur
alicui rei uno modo quod accidit
varius. proprium aut hic intelligitur
quarta modo. q vero proprie
dignitatem

vsus p dicitur

Ad definiendū vicia, quae veluti
gradus vocantur. & tituli.
Deinde ad diuisiōnem, quia aliquando
Species in accidentia & contra diuisiōnem,
tertio quae propositiones reciprocae quae
ostendunt, ut attributum & subiectum
viti & predicatum tribuat subiecto, rursus,

Predicatio alia vsitata alia
in vsitata & figurata,
In vsitata, ut cum dico terra, Leo &
" homo iustus scit,
Vsitata in ordo viti seruatur

Differunt predicabilia &
predicamenta ut sunt,
Predicamenta sunt exempla generum &
specierum, praeterea predicamenta in se non
solum latent, sed exprimunt, sed predicabilia
solum latent, ut virtus & habitus,
isae qualitas exprimit, in autem predicabilia
non dicitur in viti & yung

De predicamentis

Quo sunt predicamenta, non sunt
neganda est, propter specificitatem
dictum, possunt autem ad hoc referri, ac deinde in
multis modis dici,

utrum sunt,

Ad substantiam et definitionem aij, ut possunt
definire substantiam, et accidens, in omni alia
definitione, genus est sumendum in predicamento
in quo est definitio, Nam ex his et predicamentis
sanctum ex primum summum definitionis,

De substantia,

Quod potest definiri substantia in se primum
genus, predicamenta quod definiri non possunt in se
sunt prima, genera, nec aliquid generis possunt
proprio, propterea quod quicquid definitur genere
quodam simplici seu simpliciter et simpliciter,
Respondet vero hoc, sed hoc alio modo
consequari et desinit posse, vera defectibus
faciamus.

Aliud

Materia et forma prima ponuntur in predicamento
natura substantia, sic simplicia corpora, ut

stemata. sicut Caeli. Metasta, deo autem,
spiritus, ymportantia quing. vox in pro 2
positio habet. yoboth. talis in lo. q. q.
deus igitur deus in y. d. i. a. m. e. d. o. p. o. s. i. t.
in d. i. v. i. n. o. d. e. u. s. e. m. i. s. e. r. i. t. o. r. s. q. u. i. a. u. t. p. r.
c. l. u. s. e. r. u. s. r. e. s. p. e. x. e. r. u. s. M. a. r. i. s. t. r. a. r. a. m. p. h.
t. u. d. i. n. e. o. i. g. s. e. d. n. i. h. i. l. n. i. p. o. d. i. s. t.

De quantitate,

Punctum proprium non ponitur in y. d. i. a. m. e. d. o.
quia quantitas diuisibilis est, sed punctum
Minime. v. g. o. n. o. e. q. u. a. n. t. i. t. a. s.

Oratio respectu ad finem quantitate est si
responsum syllabas literasq. e. in quantitate quantitate

De loco

Locus eatem ad quantitate quatuor intervallu
Locus exigit, ut si querat. an lo. g. i. s. a. b. s. i. s.
a nobis Luna,

Eatem ad ubi. quatem aliam h. r. e.
significat, ut si querat. an h. y. r. u. d. i. c. i. o.
Hyeme sunt in Italia?

Locus, ut corpus in coniuncta quantitate ponitur

Duplici & simplici & coniuncti

Cum multiplex rei ratio quæritur ad quantitates
referunt ut referantur, respectu autem proportionum
ad aliqd ponitur

Tempus

Etiãsi numeros tantum ut separatos & copulatos
in presentibus & futuris, ut ^{est} via se per se
necessitas unitatis. Sed tempus nunc, numerus est.
Et hoc per dies sunt quæritur, ut & tempus
in coniuncta quantitate ponitur.

Quædam in quantitate dicitur & in se habent
dicitur respectu primo ipse sit, ut partes
aliis sunt, deinde ut partes tertio ut
partes se coniungunt.

Proprietates

Proprietates quantitates, ut dicitur possit,

2^a ut æquale & inæquale sit. Tertio
nec remissionem nec intensiorem admittit.

Licet una res maior altera sit. Tamen
in non in quantitate ponitur. Sed differunt
tamen in ratione relationis signat.

De Quasitate

Habitus est affectio dispositio sive affectio
cogitatio. Brevis est, habitus in arte & oratione.

Secunda autem species posita naturalis, id est natura
in ea.

Tertia differt a prima sive in affectu.

Quarta, figura est in ynamendis, ut
in instrumentis arithmetice, Mathematicis,

forma in Animalis & animalibus.

De Relatione

Dux sunt partes relationis, fundamentum, a quo
oritur, terminus ad quem ut in quo de
sunt, fundamentum loco generis, terminus
loco differentie ponitur, unde inveniuntur
fundamenta ex reliquis predicamentis, ex deinde
terminis.

Definitio relationis Aristotelis & Platonis differunt,
quia Platonis plures continent, de magis
absoluta, quam Aristotelis.

Aliud de Relatione

Quædam relativa, scilicet diu magis absoluta,
 Scilicet esse propria sunt, omne relationum,
 habet suum. Antistropheon. v. correlatiuum,
 licet non semp exesse, ac in præstis tantis
 effingere, v. gratia q̄ habet utraq̄
 Significationis,

Terminis remanet, interdum fundamto manet
 aliquando utrimq̄, v. fundam. v. in baptismo
 reaty abut, Compissoria v. fundamto manet.

Gloria qua sperant eterna, aliquando actiuè aliqua
 do passiuè, sumitur, cu dicitur omnes carer q̄ gloria
 deo actiuè dicitur, omnes carer v. affectu, q̄ debet
 rer deum glorificare

Quibus aut dicitur, Magna q̄ gloria deo, qua
 glorificat deo apud nos, e passiuè
 Relatiõs duplis

Reales q̄ à natura, deinde rationis q̄ cogitatio
 instituta, ex voluntate q̄ cupio q̄ vivor, v. q̄ sicut q̄ sicut,

virtus Dicitur

Improprie relatiua. Item Gloria in
excelsis deo in q̄ p̄dicato sic p̄t̄
nō in relatiōe. Contra Gloria ē virtus
sed virtus ē in quāsitate v̄o ē gloria
ē quāsitus. Respondendu. gloria non ē
virtus. sed effectus virtutis. tāquā funda-
mētū. quā angelus ascribitur deo. Termini
v̄o aut illa approbatio facta p̄ angelos.

Lex ē potentia honesta. de morib. v̄o
ē in quāsitate. Lex aut ē talis doctri-
na. v̄o in quāsitate. quando lex tāquā
sēntentia q̄dā nō lata. sed scripta in quali-
tate. quando maiorū vim habet est in
relatiōe.

Par et dispar alio magis alio dicitur p̄t̄io
solū in quāsitate. p̄t̄ nō. sed relatiua q̄ nō
semper eoraria s̄nt. Nā duplo nihil gratius
ē.

De Motu

Motus aut tractat̄ in actione q̄a motio nō

actione rō. Nemo dubitat, hinc, & specius
motu ad actionem referri, q̄ ut aliquando
ad substantiā aliquando nō, & nado ad
substantiā rō ipsam substantiā. Pignat
quādo ad relationē & mentionē signat, ad
actionē referunt,

De Substantia

Sola autē substantia, intueri & videri possunt,
propterea, dicitur specius gloriāq̄ ad substantiā
Attentio & corruptio,

De situ & vbi

Naturalis locus in quo p̄dicimeto, si
pro Affertio in qualitate, si autē dicitur
mōtūq̄ gloriā, ad vbi referunt, t̄
sussio cūbatio, alia verbalia p̄lato ad rō
lationē rotūp̄, sed rōq̄ ad situ referri
debet,

Sunt ne sex posteriora p̄dicimeta realiter
distrincta à relatione, non, sed possunt sub
hac p̄hendī, ergo nō sūt. Summa q̄nta

Glōria in
se p̄tū
ia & hinc
ty & d glori
vno non
qua funde
des. p̄m
cta p̄m
vbi. t̄
ta. t̄
ex h̄q̄
ta in quali
vbi. t̄
vbi. t̄
relata q̄
vbi. t̄
ga actionē

quia qd sub alio, nō ē summum,
Responde. q. facile possunt deverbis
sunt distincta, et tantū propter perspic
ciuitate maiore distinguuntur,

Actio et passio

sunt relativa verba, ad q. et verbalia
referri debet oia.

Contra

doctrina, et frigus talia sunt verbalia,
sed ad passionem referunt, tunc non ad
verbalia hinc pertinent, verū non oia, sed va
tati q. re. Inchoata et nō dū pfecta signi
ficat, ut destinatio et frigiditas.

Ocrea

In q. p. dicitur in nullo, verū tunc
artificium nō in nullo ponitur p. dicitur,
ē. in acquisitione. q. nō ad materiam
in sub. materia ē. sed ad formā in quo
liato. cū vero habitus sui substantia
signat significat, tunc habitus p. dicitur in nullo ē.

De pōssidētiā

Cūm autē pōssidētiā ambigūz vocabulor
explātiōes, quē pōssidētiā explāri
nō pōssūt, nec in pōssidētiā pōnī, Mutus
nō generalitē in nullo collocat pōssidētiā, sed
si certā significatiōe constitūtā, pōtēst deinde cō
pōndi. Sicut cōtra generalitē in nullo q̄q̄.
Si enim pro uerbo, in qualitate ponitur si
pro sidere, in substantia sumitur,

Differētia cōtraria et primatiā,

Cōtraria sunt, mediata, et immediata,
Mediata autē gratia a primatiā differunt,
semper in uersis et unū inter primatiā, in
esse subiecto, sed in gratia nō ē uersis,
Cōtraria autē, immediata, quid unū dicitur
nō utitur posse, sed in primatiā. et
Egritudo et sanitas,

Inter cōtraria et relata,

Differētia,

Relata sū quorū vis ab altero pendet,
et producit, ut quod sermō est hōi a,
dno. Contraria autē nō su natura sū,
ut alterū in altero pendeat, C

Relatiua et priuatiua
differentia,

Relatiua recipiuntur, priuatiua non,
nec etiā opponuntur, ut relatiua, tam
priuatiua nota ad recipiendā rem quā
inest, priuatiua minus dicuntur de his quā
talem vim habent sū potētia, relatiua
quā tūc potētia.

Contraria et Contradictoria

Contraria nō possunt simul vera nec
falsa ē. Semp n. in illis inest nega-
tio aut affirmatio, in contradiculis nō,
et priuatiua opponuntur, contraria vero nō,

De propositionibz,

Plato philosophus non est, sed animal non est non
Mortalis. Affirmativa in infinita, ratio. in
ga tum demum negativa propositio, cum
particula negandi verbo coniungitur. ante
verbum ut, predicatum ponitur, ut anima non
est mortalis.

Negatio in post verbum, non est negatio.

Quia vero ante verbum, cum vice

etiam modo sunt negationes, in universalibus

et particularibus.

In universalibus negandi particula in signo
genuit, ut nullus homo est immortalis.

In particularibus et universalibus,

signo proponitur particula negandi
vel verbo, ut non omnes Socrates
sunt dactyl.

Vera et falsa propositio non idem?

quod negativa et affirmativa, nam negati-
va potest esse vera, et contra.

Materia propositiois e natura propria
q oratio declarari potest, declarari e
triplex, necessaria contingens, impossibilis
Contra

Contrarioz eadem e disciplina. Negada
consequencia, tametsi sit necessaria impossi-
bilis. Sape tamen tam obscura, ut non
nisi oratio explicet, non potest intelligi,

Necessaria e q sumit ex predicabilibz.
genere, differentia, specie, e proprio.

Accidentia constitutere, accidere propositioni
vera e, e contra.

omnino enim qd e, fuit eo ipso qd e,
e qd fuit, e qd fuerit, illa necessaria sunt
e qd fuerit. Aliud

Quae mutari non possunt, necesse e ita ee.
Sed praeterita mutari non possunt, tunc
sunt necessaria.

Distingueda e amphilogia, in necessariu
su in q vere necessariu no mutari possunt
perpetuo sunt, ut ho e Animal. deinde cu
presens e pteritu necessariu, sed in ipsa
re no e semp necessariu, sed qdlibet
tantu.

De Modalibz

Modus e nota rei, et materie, Modus e
materie differu, Materia semper e,
Modo vero non, Contra Masi sui modi,
ut Virgiliu doctissimu poetar, qui su non
plures qua quatuor assignantur, qui hi
tantu mutari gung oppositor, sed adiectiva,
no mutar, sed tantu notatiore

Veritatis, pterea debet fieri cu ipis e modo
differu impossibili e gung, ut ens, possibile
no e ta late vocatu, na possibile solu,
impossibili g opponitur, sed contingens,

nō solū pōssibili, sed etiā necessario,

oppositio

quæ est pugna affirmatiōis & negatiōis,
quæ oppositio trā, cōtra quālibet
sūt, oppositio tē qua verū à falso distin-
guūt, sed in subalternis, verū à falso
distinguit, ergo est oppositio, ut sic hō
est animal, ergo quidā hō est animal, hō
verū à falso distinguitur, quoniam autē
nō est tam expressa pugna, sepe autē nō
cōtingit materia procedit. Sicut obser-
uātur in opponēdo, primo, ut eadem res in
vtrōq; p̄dicato, ut plato disputat, plato nō
disputat, 2° ut nescit res ambigua, ut
christiani sūt liberi, christianij nō sūt
liberi, 3° ut sint synonyma q̄ nō cōtra
quāntitati definiunt, ut animal ^{pr}rationale
animal nō rationale, nulla est enim
hō pugna 4° ut fiat diversarum
cōparatio sicut respectu, ut virgily est

si duobus modis, propositio et
propositione

Consecutio

Veram, q̄ affirmatio durgādo ē
posita, tribus modis autem scilicet
affirmatio vs. simpliciter autem privatio
autem quasi negatio, q̄ scilicet
pro se ferretur, negatio vs. d̄ nō sit,
veritas ē omnino nō mala s. oīo
autem mortalis,

Simplex consecutio

si, ut virtus ē bona ergo nō mala,
virtus ē honesta ergo nō turpis
In privatis, sortatus ē honorandus. Corruptus
non ē honorandus. Consecutio ē res
similiū et dissimiliū, ut papa ē impius
papa non ē impius,

De Conversione

Simplex cōversio fit etiam affirmando
vbi propriū, vt species

In particularibz affirmando vt videtur
potest vrgo o ho.

Cōversio p accidētē

Locū in vniuersali Affirmatiua, in q
p̄dicatū, latiq̄ v̄ subiecto, vt ois virtus
ē habitus, Quidā habitus v̄ virtus,
Quare tūc locū habitus in vniuersali
affirmatiua causa v̄ hęc maxia, posita
causa speciei, ponit̄ v̄ gong, vt ho ho v̄
vrgo animal v̄.

Per cōt̄ra positionē

Handwritten notes in the left margin, including fragments like "ado?", "finis", "rechem", "ad sim", "ta s' ois", "locutio", "no mala", "trispis", "adg. Sordis", "ho v̄ vrg", "vrga v̄ vrg", "v̄".

per contrapositionem, ut qui crediderit & baptizatus
fuerit, saluus erit, ergo qui saluus non est, non
credidit, non est beatus. Quod habet in vniuersi
satis affirmatiua, ut deus virtus est habitus igitur
non virtus non est habitus, non est virtus. Et
hoc conuersio utilitate in syllogismo redun-
dantis. Vnde oritur hoc forma ex loco in
genere ad speciem, & contra, speciem ad gen-
erem, remota autem genere, remouetur & speciem, ut
omne aurum est utile, ergo quod non au-
rum non est utile.

De Analytici
Qua Methodu Arist. in hoc libro seruetur,
an, Dialectica, an Syntactica, an Analy-
tica, usque in syllogismo Methodo
syntactico ordine compositio, nihilominus,
aut analytica inscripta, 7dq3 propterea facta,
qd cum resolutio difficilior compositione,

Nā q̄. resoluūt. retexit etia. Idemqz
cōponere potest. nō aū. extra. his aut
syllogismos oppositos. ad perfectos. reducere
docet. ratio hęc quōd analytica in simplici.

— pro. q̄d de syllogismis. simpliciter. q̄. ratione
prioris demonstratione.

so q̄d posita. posteriora.
conclusio necessaria. principia
invenire facta iā resolutione debeat. ex qua
talis conclusio inferat

simplex et universales forma dent. q̄. p̄. p̄.
amplitudine. in orbz potest exerceri.

Genra Argumentationū. q̄. tria. Contra.
Ino tantu. vel orto. in labio. q̄. innumeratis
dilatā. soritus. alius vni alia p̄. p̄.

obseruatione

Staph. idē
libri ut q̄.
libris in vni
q̄. libris q̄.
ut q̄. vni
logisim vni
na. q̄. lō.
p̄. ad q̄.
q̄. p̄.
q̄. ad vni.
libro sermo
XIV. an. dū.
sine. Melitō.
militum
q̄. p̄.
q̄. q̄.

In omni argumentatione. aut à communioribus.
ad Angustiora. ut à genere ad speciem.
aut contra. ab Angustioribus ad communiora
vra specie ad genus procedunt.
Se vtrō à generalioribus. sicut syllogismus
sive seu ratiocinatio. & notitia
Enthymema. et trinitas. sicut aut ab
angustioribus. ad latiora sui progressio.
inductio vtrō. & notitia. exopta respici
rit. infertur. ac ad has formulas. reliqua
argumentationes omnes. accommodari possunt.
~~omnes~~ omnes syllogismus. vtrō omnes syllo-
gismus. vtrō vtrō. respōdēt q̄ ad formā.
invertuntur. aut propter materia. syllo-
gismus q̄q̄ duplex. simplex & oppositus.
Syllogismus dividitur
Aut sicut formā. aut sicut materia

autem sicut terminus, aut sicut per se
 Si sicut forma, aut categorica aut
 hypothetica &c. Si sicut materia, aut
 deinde spiritalis, aut diastolica aut sophistica
 Si sicut terminus, aut & communis aut
 singularis, si sicut per se sicut
 in se sicut in se, sicut in se sicut
 in se

Regula de termino
 Medij

Modum in figura prima maioris Aristoteles
 ad conclusionem affirmatam universalem sicut modum
 et modum, quia consequens subiecti, sicut modum
 per se, id est in prima figura videtur,

Ad conclusionem universalem universalem
 regantur in prima figura sicut modum in
 consequens subiecti & regantur per se sicut
 sicut aut consequens per se sicut & regantur
 sicut sicut, 3

Ad conclusionem particularem affirmative
in tertia figura, si modo antecedens
utriusq. s. subiecti & predicati.

Ad conclusionem particularem negatam
si modo antecedens subiecti & predicati
utriusq. ubique in utraque figura,
consequens subiecti ut predicati. Si uterque
est latius & communius antecedens est minus
distinguitur repugnans quod negatur de alio,
In articulo appellativo, eadem est ratio
predicati antecedentis & consequentis
antecedens, animal

Homo est substantia,

Regule de inventione

Modi.

Medium in prima figura maioris seu
predicati in conclusionibus affirmativis est antecedens,
in negativis, aut repugnans minoris seu

subiecti utiq; consequens.

Mediu in 2da figura consequens e maioris
in canones & barrosa. & repugnans minoris
minoris aut consequens in casare & festino &
maioris & p dicitur repugnans.

Mediu in tertia figura Maioris. in syllogismis
affirmatib; ut in daraptij. disamis & datisi
e ante cedens. in negatib; aut repugnans
Minoris semp antecedit.

Principia

Syllogismoze triplex Materialis ut termini
formalia ut figura & modus. Canonica sicut
regularia ut ~~reductio~~ reductio. q d duplex. e
Apo dictura. e offensiva. & resolutiva. s.
p impossibile.

de namre quatuor figurae?

Quia quatuor sunt genera conclusionum
ergo et quatuor figure texta, a, e, i, o.
Thomistis figura quinque imperfectos
prime figure modos.

prima figura excellentissima
ceteris, nam habet omnia genera conclusionum
reliqua vero minime. Omnes enim sunt et
tertia figure Modi, ostensum videtur
cum ad prima per Barroco et
bosardo per impossibile,
observabis

Omnes sunt et tertia figure possunt
per impossibile dicitur, ut
omnis homo est corpus animatum,
nullus lapis est corpus animatum,
ergo nullus homo est lapis,

De Medio Singulari

potest in ista media singulari esse
 ita, Contra no si pmissa sunt generalia
 res, sed ex particularibus nihil probatur, ergo
 nec syllogismus expositivus, cum pmissa
 singularia et conclusio sit,

Unganda sequentia, Medium e singulari in
 expositivo, sed ita ut subiecto exponatur, qd
 possit vniuersaliter esse, in altera p
 missa,

~~Ex~~ Expositivus syllogismus exponitur
 causa proposita, vnde quae a sensibus incipiunt
 sensus omnes sunt singularium, ergo et illa propositio
 a sensibus ut principium sumitur, ac ad
 intelligentiam tendit,

Expositivus e pterea in nulla figura,
 vnde aut expositivus, qd p eum
 ea q nobis nota sunt exponat ignota,

Vt C.

7ta est formosus, est Medax uoxo
est formosus mandax, non ualere
e. n. fallacia a dicto scdm qd ad dictu
simpliciter formosus est corpus. Medax, aming
De Enthymemate

Definitio de enthymemate, q^{ue} ab Arist,
posita, noⁿ est dialectica sed potius rhet^{orica}
tonica, na^m rhetor ex signis uideat. 993.
Item est dialectiq^{ue}, ueru^m dialectiq^{ue} magis
ex contrariis.

Quare una propositio in enthymemate
omittit^{ur}, q^{uia} aliquando res notior est
qua^m ut expositioe indigeat - aliquando
inferior qua^m ut addit^{ur} possit,
Nnde regula, si subiectu^m antecedeⁿs
est q^{ue} conclusioⁿis fuerit id est, maior omittit^{ur}
debet, si p^{re}dicatu^m conclusioⁿis id est fuerit,
Minor, ut cu^m dico petrus est rationalis

particeps ergo petrus e ho hic dicit maia
aliud. Omne animal scit ergo. I homo scit
hic minor dicit.

Enthymemata posiu p ois duq figurat e
fieri. sed magis in pna q alio obq ystuntur.
Sed duq definitores Enthymematis. altera rhu-
torica. altera dialctica.

Differunt tota e signa. tota su argumenta
probabilia. I rati similia simia et signa
probabilia su, ex o plu

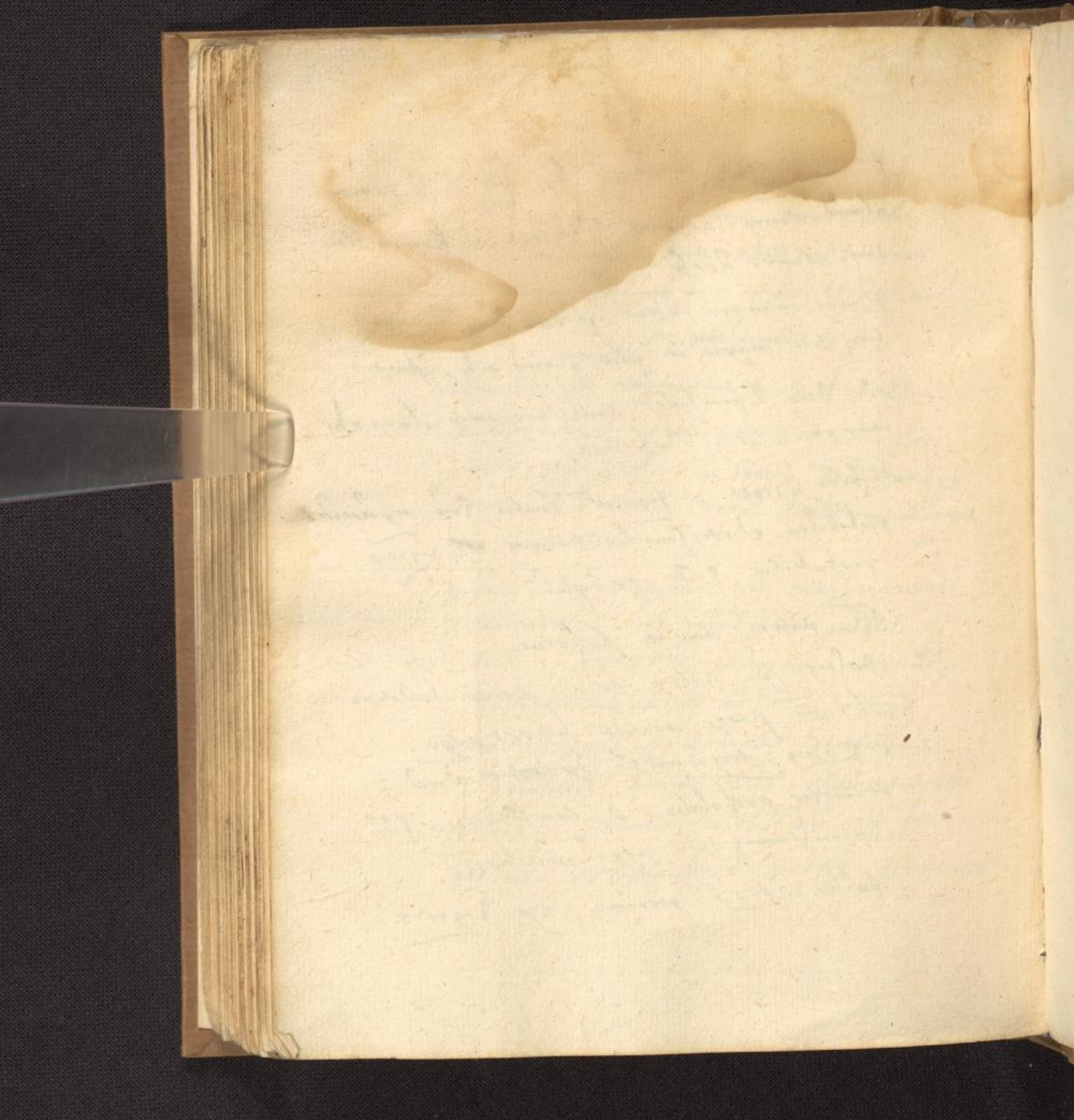
dis pater amat liberos

Rosig e pater ergo amat liberos

vel dis pater amat liberos ergo

e Rosig, argumentu ex istis dat =
innotis. probabile e constata neq su
similium q argumentatives.

pater ergo amat ex signis

116

Sunt autem firmæ argumentationes Enthymemata, quæ ex contrariis dicuntur non intermediis, ut Mendax est ergo amare non debemus dicitur autem ab indignitate quod cogitare significat.

Item in omni ratiocinatione debet esse tres terminus, sed inductio est argumentatio, ergo habet tres terminos, sed non simpliciter verum, quare sequitur. Nam ibi valet, quia vultus est ratio singularium, quæ est universalium, tu omni bona inductio debet esse singularia adhiberi, sed singularia sunt infinita ergo non possunt cogitari. Respondetur, Et si singularia numero sunt infinita, tamen affectio et proportio illorum videtur

generis nobis nota ē, & ga illa pro
 partibz sibi singularibz quoniam. & eius
 cognoscant, ergo & alia sibi ee tendunt
 ubi pura particularia vbi vel sequi
 sint, inductio, intelligendi potestia non
 sit etia in exēplo, quando eade proportio,
 & similis ratio sequitur sequentia, quando
 dissimilis ratio non sequitur.

Sorites

De Sorite.

Sorites ē quoniam a specie ad genus
 transitio, ut tristitia ē virtus,
 virtus ē habitus, habitus ē qualitas
 ergo tristitia ē qualitas.

Aliquando a causis, hoc argumentatio
 vsq̄ tradit, Aristoteles in antecedentibus
 in regula quando aliter dicitur ut
 subiecto propria y dicitur.

Itē d. Casarij. dicit autē seritas à
sorex qđ ē cūmily hic in multitudine
grunpse accūmūlat.
posuit in etiā fieri negatiui syllogi
sui in hac specie non. ralis ē ga
votis debet inuolucario conferre adherere
sed in negatiui. in adherentes applicam
sed potij enūntant. ergo ex negatiuis in
fiū.

Quod dicit ex malis moribz bonū
legis scilicet sū. rō sōq. rā ut
per se. sū. p. accidit scilicet sū.
sic etiā q. bonū bibi.

Nā ebrietas rō per se caritā ē
sōmni ē, rā etiā per sōmni ebriat.
at habet in se lūgides spiritū.

Quae Sortes & gradationis est differentia.

Ma in Sorte. Subiecti prima propositio, in conclusioe. Semp. repetitur.

Sed in gradatione, hoc nō fit. Sed est argumētationis, proprie ad Rhetores. pertinēt.

Dilemma.

Est argumētatio, quae argumētū diuidit in duas partes, distinguit a dis & dicitur pharus, qd utriusq; aduersariū apiat, costat autē plurimū ex his hypotheticis, seu conditionali propositioe, ut Si timemus ut dicis, cur feruora tanta committis, Si non times cur summas amoris Dei. Sūt autē optia dilectata q̄ ex contrariis sūt, ut si male uoluit sū uisitare, sin bene cur, nō peruectis?

phion sū uolatio.

Est argumentatio ad rhetores proprie
pertinens, in qua adversarius rationum
pro nobis favore dicitur, ut papiste dicitur
non legendos poetas, & oratores, item
linguas graecam & hebraeam, ratio qd hec
refert, saepe ex variis linguarum interpreta-
tionibus sui ortu, ob hoc igitur nos dicitur
magis discendas, quo hereticorum argumeta
faciliter conuelleret ac refutare possimus,
qui eisdem lignis aduntur, &c.

Enumeratio

Primo ad rhetoris spectat, qd consistit,
expositio, inferentia, & conclusio, negatio
& affirmatio, saepe in causis contentio-
plurimum, ut iusticia nostra & ingesta regis,
fide tantum non ex opibus saluamur &c.

De hypotheticis Syllo-
gismis

Quatuor quinq; sui partes, qda aut
tres primas, tunc ut antecedens, deinde
consequens, tertia conplexio sui copulatio
quarta, assumptio e' postremo conclusio.

Quo aut forma argumentationum, talium
tres conditionatis copulativa e'
disiunctiva.

In conditionalibus affirmativis e' ne-
gativis argumentum.

à genere

ad speciem e' gra. In copulativa
utraq; pars debet e' vera.

à toto

ad partem argumentum ibi, sed ne
gra. In disiunctivis altera pars
sua vera necesse e', ut aut propter
epa una trisitivam aut propter fidem.

Syllogismus.

Est materia triplex, demonstrativa,
dialctica & Sophistica,
Demonstrativa est sex generibus seu
partibus, quae sunt, vera, prima, non inter,
media, notoria, priora, & causa conclusiva
Verum & necessarium differunt, ut ante cadit
& consequens, dicitur ut necessarium verum,
sed non dicitur verum necessarium. Ut verum
est Caesaris esse Augustus, sed non necessa-
rium, dicitur fortunatus sunt beatus, Caesar
& fortunatus regis & beatus non sequitur necessarium,
quos plus demonstrativa,
tunc subiectum ut genus, dicitur proprium
vel affectio, & praedictio, principium aliquid
to aequale & medium.

De omni dicitur.

Est quod omni spectum tribuitur suis
vllig individuum exceptio, ut dicitur omni
daly. Sonty color & perpetuo,

quod per se

Cum definitio videtur subiecto per se,
 ut omnis virtus est habitus. Differunt hęc
 autem, innumerum. Nam quod omni tribuitur
 rei per se dicitur, sed quod per se non potest
 de omni. Ita etiam differunt per se dicitur
 et videtur saltem, ut antecedens et consequens,
 Omne enim quod per se dicitur, videtur saltem
 dici potest, sed non contra,

Quod est sine omni demonstratione
 dicitur tunc est per se dicitur. tunc
 est, id quod re simpliciter ostendit,
 causam, rem autem propria non indicat
 tunc dicitur quod non indicat causam
 propria. et quod est sui res,
 Notitia sui multa scilicet, quia
 ibi multi dicitur, causa non
 per se, sed per accidens.

vicinitas eadem radiorū in stellis
q̄ cōtēplex ordo demōstrationū sūm
demōstrat. triplex autē ab inferiori:
vbiq̄ ad sup̄iora tendit, aut ā sup̄ioribz
ad inferiora, aut aliquādo ad latera.
ut or̄s vity ē laudabilis, nam in
viden vffo mōdo fieri, abisti-
ni dūis. v/ qz ad sūb p̄tā f̄riā.
auff. o dte eun dte sūb p̄tā b̄p̄
vff individua ferat. In q̄m m̄
aut v̄v̄t̄e dūm̄. Quibz figur
vis v̄m̄ aut in h̄m̄od̄ ar̄bz.
tertia figura v̄tim̄ quādo sūb p̄tā v̄v̄s̄
tēdit demōstratio, p̄tā ista. quādo
deorsū v̄v̄s̄ tendit, p̄tā aut p̄cipū.
aliquādo ad latera. ut or̄s vity h̄m̄:
dabilis. de invētiōe.

Inventio e' exco[m]positio v[er]e v[er]az
Cui alias locus appellat[ur] quia tradu-
ratione de locis.

His argumentatio ponit[ur] ex locis.

Quida[m] ponit[ur] locus personar[um] v[er]e,
non ob alia[m] causa[m] quia v[er]e ostendit[ur]
vnde e[st] simpl[is]. Licet v[er]o ad Rhetorica
privat[is].

Quida[m] diu[er]sa in artificialis e[st]
in artificialis. Et in istos e[st] ab arte
remotus. hi ad Rhetores privat[is] s[un]t in
in se putant[ur].

Quida[m] vero in internos e[st] externos
ac Medios. Aristot[elis] vero nulla ponit
diu[er]sionem. Simpli[ter] in locis
agredit[ur] putat[ur] dial[ect]ico no[n] app[ro]p[ri]a
tali distinctio[n]e. Sed Rhetorib[us]
potig. Rodolph[us] in internos v[er]o externos
e[st] medios ponit e[st].

Collig
3. 1. 2.
in seip[s]o:
ad a[nt]iquit[ate]
ad d[ist]inctio[n]e
nam in
locis, ab aliis
partia[m] finit[is]
in seip[s]o
Da quoniam
Quidam finit[is]
mod[is] v[er]o
de seip[s]o v[er]o
ista. quida[m]
aut[em] privat[is]
in seip[s]o locis:
P.

Stärkung alius problematicus,
ut genus differentia, Species proprius
& accidens, definitio.

Species ut per se determinata

non univocativus, ut coniuncta

contraria, similia, alij dixerunt

definitionem genus ut in silfratio

quidam 13 locis personarum enumerant

De locis dialectibus, de terminis
postrema de proprietate per.

Nulla est quae non possit referri
ad problematicus locis, ut genus
species proprius differentia &
accidens,

quare ex utraque parte à definitione
requiritur, quoniam si aliam
definitionem tribuit, eadem est definitio
à definitione

quare hoc tenetur, quia definitio nulla
 debet, sed latet et angustatur definitio
 ut docet penitentia. Exmissio non pecca
 tur, ergo est verum ecclesiasticum. Et contra
 Virtus quod sit Summi boni, vult probare
 Virtus est habitus. Virtus est habitus ergo
 est virtus. non sequitur.

Sed virtus est habitus voluntatis quod bonum
 aut mali reddens, est enim actio
 bona. quod fit a perfectissima parte boni. et merito.

Quod unum Papa sit verum discipulum Christi.

Episcopus est minister dei, qui annuntiat
 verbum dei et remissionem peccatorum,
 ipse autem non annuntiat, ergo non est mi
 nister.

Terminatio definitio. Spes propter et accidens
 et differentia. loci. Sicut interij.

à genere
 sola argumētum, negativum, ut
 non est aliis ergo non potest.

malis,
 propriis
 dicitur
 in subiecto
 ay emmē
 de termino
 dicitur pte
 lsi referri
 locus. No grom
 vna d
 definitio
 Si aliis
 de definitio

Quare ja e latig specie, no n. sequit
Quis e vero e passer, posito angustio?
re ponit eomunig, sed no contra,
quia gens no gsumit, in vna au altera
specie, si auferat eomunig e auferat an
gustig, posito au signo qd affirmatiue
ay dicitur. au fit vniuersali qd in
vniuersali. ponunt ors spes, ar us gra
in genere, vt nullu donu dny e vs
tuperadu. Arus suu dona dny vno
no vniuersalq arus, ab vniuersali
vrgo sine no valet, nisi negatiue.

A specie

Affirmatiue, ho no e. vno vno ani
mal, no sequit. vna animal no ponit
Sub ho, no vadit ratio pris. qd e par
ticularis, ja particulari remoto remouit
e reliq idem.

A differentia ad speciem

Max

Negativum ad Speciem à differentia argumētū
ut animalis nō ē ergo non animal.

Animalis ē ergo animal nō negat.
Imā animalis, plus sub se continet. In
differentiis in animalibus formis in utraque
parte arguitur, quia mutua ibi recipro
ratio. Atque non rationale ē ergo animal
ē. Sensibile ē. ergo animal ē. Sensibile
comprehendit sub se. animalis.

à proprio ad speciem.

In utraque parte, quia semper recurrit, ut videtur
ergo hō ē, sed videtur ergo nō ē hō
Imor ergo pariter ē affectus et plerity
et est rōssy ergo ē coloris, boni affectus.
Maxima cui ad minus propriū, videtur quod
Specie, propria natura dicitur ut invocetur
quia solum potest cognoscere. Sicutque in non
sunt tantum natura, ergo hō sicut in
Vocatur.

Max

legit
arguē
Cetera
aut ab
aut p
affirma
dicitur
aut ut
dij
dij
negativ
e non
al nō
is. q
lo rem
Specie

Velis me tu a bono amicu petere
quod istare no pot. no. arguer
a sanctis petas quod istare no possis.

Definitionis a definitio
Species proprii. Accidens D. Affe-
rentia a toto

Placuit Romano populo. ut Cicerro
rediret. mag. & Senat. & optib.
Negato toto. negat. quilibet eiq. ptes.
sed simpliciter vera e. Domy no
est nego. nec parit. q. a destructo
toto. no solum destructum. dno ptes.
remaneat aliquando aliq. partes. ut
Dix. no. e. nego. nec. min. possit
ut. min. suff. destructa dico.
possit aut. toto. formari. ois. partes.
a toto ad ptes

Affirmatio. ut. nouit. dialectica
in. hinc. dicitur. D. cogno. logici.

ergo tunc loquitur pro Rodolpho Materiam
formam ad totum universum, quod per motum
in eis stella aut fixa aut planeta, quae flugit
subinde, non planeta, quia aliquando regit
extra Zodiacum, id non facit planetam ergo
non est stella, virtus non est actio, actio. in sup
manu, virtus vero non manu,

Coniugata

Verum quod sub duobus trius dormientibus
variae denominationes habentur dicitur aut
tripliciter, modo tamen aut vero, aut non
aut pro simul. Sicut dicitur somniat non
tamen, quia qui dormit, non dicit somniat
Sicut quod proprie ad dormientem, virtus est in se
ergo est bonum, ut quod somniat non, non virtus
non dicitur, postremo non est vero, ut tristitia
habet, ergo. et trius, Aristoteles non tamen
curiosus ut Rodolpho coniugata et casu
distinguit, Rodolpho ad adverbium referit
casum, ut Sapiens est ergo Sapiens est,

à conjugatis

Socrates patienter submissus ergo
fuit, patiens. Maxima autem tribuitur
concreti: eadem. et abstracta, in amz
vigens aut non valet, cum habito
Tactum sumimus. ut nro fere
voti qd semper usq; & cryptore ergo
Vero fuit bonum. Nihil in una actio,
sed in alia non, ab actioem. et ad
Nihil non valet, sicut David rapit
alterius uxorem seu conjugio. et rancio fuit,
ergo fuit & rancio. Nihil simul fecerit,
no tam plura, deinde flagitia commisit,
Voc valet si terminij vrobisq; diffini:
Litter accipiuntur, ut Sapiencia & virtus ergo
ad sapere. verba ad actum referri debet.

Adiacens est propria rei passio actus, a qua deno-
minatione habet, referuntur aut inquali-
tate, cum. quantitate. ut humor in aq,
est ipsa propriissima actus, ad adiacentibus ad
subiecta, adiacentibus concessis, subiecto
concedit necessu.

Ab adiacentibus ad actum. Ignis calidus &
 ergo calor facit, sed semper ad potentiam referri debet.
 Actus in se quod non per se, denominatione, sed
 quasi effectus adiacentium, ab actibus ergo ad sub-
 iectum, affirmatiuis & negatiuis arguuntur.
 Causa actus dicitur adiacens, ut Alexander
 Magnus dicitur vitæ inimicus, ergo non fieri
 ad phariseos, verba eius non audis, ergo non
 estis diuini.
 Subiectum est propria res cuius est generis adiacens
 vel ex quo actus proficitur, optima forma argu-
 untur, ab actu ad adiacens, subiectum enim
 positum, ponitur ergo effectus seu affectus, ut
 quia est ergo humida est, calida est huius
 res ergo ignis, non sicut non multa sunt
 calida, quod non ignis, dicitur ergo non
 afficit morbis. Sicut ergo non in omni procedit
 non semper ab adiacentibus ad subiectum.

has res hūmida, ē. ergo aqua, ē. &
aer ē hūmida ē tamē aq̄ Aqua.

ad extremos Locos.

Prīg loci causae ē. Sū autē causa
multiplicis. Causa absolutū & ad ca.
centro. Naturales causa q̄ agūt sūa
vi. Volūntaria q̄ possūt sup̄p̄di
Aliq̄ totales. aliq̄ partiales. accidēta.
riq̄. & ordinatē. propriq̄ & remoto.
Uniuersalis causa & particularis. Uniuers.
satis deg. q̄ sup̄p̄ta om̄e naturā. &
partialis diabolus, aliq̄ antecedens.
& consequens.

Differūt causa, & causa occasio, q̄ ē causa
magis p̄m̄cipalis. S. causa, occasio q̄
habet p̄bet facultatē cupiditatibq̄. v. mox
& amor, vniq̄ nihil moderabitur
faudet. nō de veris causis intelligit

finis ē vsq̄ rei. finalis ē ipsa
intētio et intētio. ad finē & sicut long
ab vtr̄.

Nihil est sibi causa, si de fine in
 entibus non est simpliciter verum, sed multo
 magis sui causa, si autem de effectu vero
 intelligatur, aut de voluntaria causa
 scilicet, non est causa sui, sui causa ex di-
 versitate est sui, si enim ab aliqua causa est ne-
 cessario est illa causa posterior.

Cuius theologia est ratio auctoris, sed legitur
 quod causa per accidens, quod dignior
 causa, cui dignior effectus.

Quia per se quinquem lapsu

Stelle non sunt compositae ex elementis
 vero non aliter vaporibus, sed compositae
 ex elementis quae habent saltem unum,
 simpliciter autem non,

Epax putrescentis est, ratio auctoris deo et
 magis posita forma substantiali, nec ipsa
 ponitur, quia forma est ab soluti ratio

resata forma magis d' Spelere v
arbor no ltr sine sicuti vno
& animal

nam res naturales, & voluntarie super
sunt propter aliquo finem, ut vinum
numis & panis, ut latifiat, studio;
sors finis e, ut gloria dei prodeat per
illos, magis principalis finis, ut honeste
familiam ipsi educant quosq;
Regula propter unum idq; quod d' tale
e, ipsum magis tale, si de efficiere
intelligas, multos paros errores, si
aut de finali causa intelligas proce-
dit, ut propter unum quodq; appetitum
aliquid illud magis appetit, ut
maius maneat, ut parca dicitur,
ergo dicitur magis diligit,
Prima e magis d' Sol in capite rono

Differētia effectus ad efficiēdy causa
refertur

Destinata ad finem causam

causa generaliter simpliciter

Rodolphus tres locos suos, quos vocat, applicat
Long. tempus. commoda.

Long. alig. naturalis, alig. artificialis.

Long. alig. plain, alig. moritum.

Maxima, paupera nulla re esse finita

in uno certo loco, posita igitur long. tempus.

et ponitur loco. re modo loco remota

et quod non in loco posita. Cetero

non erat ~~commoda~~ qda. cyfor orisq.

posita aliqua re. transsi et ponitur

et tempus. et contra commoda et odal

phg. relatiua vocat.

Adiacentia. dicitur à Coniugis. in eo
qd adiacentia in eo ipsa latet.
Coniugia vò extrinsecus circumferuntur.
Quia circumducuntur. ut dicitur in ratione
plurimè. ut arma. Coniugio. diuinitiq
vultu
à Coniugis

Affirmatiue et negatiue arguit. vxor
vultu ergo maritus. et pater et prin-
cipis ergo res vultu subditos.
Maximè. de coniugis idè è traditum.
pater statuit de vno. de deo de reliq
multis.

Adiacentia sunt accidentia externa.
q̄ probabitur in suis. Item coniugata
Differunt. adiacentia accidentia adiuncta
Adiacentia separabilia. adiacentia.
inseparabilia. Nono vij

Cicero in libro de officiis
et quodam modo inveniuntur in
in ista re veritas

Similia decomparata differunt
sunt in confirmare, duo deobis. Cuiusmodi
duo vni textus, ut si rex gallicus
poterit Cylam resistere tunc non potest
Regula. In similitudine partem debent
esse inuicem collata.

Similitudo duas species habet, ut paradigma
quod plura corroborant, ut Herodes metus
toamru quod in veritate dicitur, tamen
postquam in se confabatur, ergo in tempore
licet proloquitur. Tunc tamen tamen.

Parabola est analogia et similitudo
ficta ut res inuicem collatis

Contraria hanc spectantur sunt discrimina.

Reliqua quae in de solo
annotationum

Da bene merito in C. ca. fide merito
(pontif. appellat. in n. venerabilis
Schw. 5:

Gott ficht vundt rickt Doms monatlich spricht.
Januarus Jr a Jano,

Quidius in Fastis
Me chaos antiqui (nam sum res prisca) vocabat
Aeria qua longi temporis acta cana
Lunary hic aer, atq. tria haec corpora restat
Igms aqua & tellus vng. aeruus erat

